

αὐτοῦ ἀξίωμα ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, ἔγνων ν' ἀποστείλω πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀξιολύτους φίλους κ. Ν. Γ. Πολίτην δημοσιογράφον, καὶ Κ. Ἀντωνιάδην, λοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ, ἐνταλμένους ἐντολὴν τινα τιμῆς. Οὗτοι ἐντυχόντες τῷ ὕβριστῇ ἔσπευσαν νὰ μοι ἐπιστείλωσι τάδε :

« Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1883

« Ἀξιότιμε φίλε,

Ἐκπληροῦντες τὴν ὑμετέραν ἐντολὴν μετέβημεν σήμερον παρὰ τῷ κυρίῳ Ξενοφῶντι Κυριαζῇ, διδάκτορι τῶν νομικῶν, ὅπως προσκαλέσωμεν αὐτὸν, ἵνα παράσχῃ ὑμῖν τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν διὰ τὰς δεινὰς ὕβρεις, ἃς ἐν τῷ 209 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος ἔγραψε καθ' ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας οἰκογενείας. Ὁ κ. Κυριαζὴς ὅμως, ἐπιμένων εἰς ὅσα ἐδημοσίευσεν, ἤρνηθη νὰ παράσχῃ οἰκονομικὴν ἱκανοποίησιν, εἰπὼν ὅτι εἶνε οἰκογενειάρχης καὶ οὐχὶ ξιφομάχος καὶ προσθεὶς ὅτι μόνον διὰ τῆς δημοσιότητος ἐννοεῖ νὰ συζητήσῃ μεθ' ὑμῶν.

» Θεωροῦντες οὕτω περικολληθεῖσαν τὴν ὑμετέραν ἐντολὴν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀπειριόριστον πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελοῦμεν

« Ὑμέτεροι

Ν. Γ. Πολίτης

Κ. Ἀντωνιάδης »

Τῷ Κυρίῳ Ἀθ. Παπαλουκά Εὐταξία

Ἐνταῦθα

Εὐχαριστοῦντες μεγάλως τοὺς ἀξιολύτους φίλους περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἔργου, ὅπερ χάριν ἡμῶν ἀνέλαβον, ἐπ' ἀνάγκης ἡγοῦμεθα νὰ συντελέσωμεν τοὺς πρὸς τὸν Ξεν. Κυριαζῇ λογαριασμοὺς διὰ τῆςδε τῆς παρατηρήσεως. Αὐτόδηλον ὅτι πρὸς ἄνθρωπον, προσκληθέντα παρὰ τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ μου, ἵν' ἀποδείξῃ, εἰ μὴ πάσας τὰς ὑπ' αὐτοῦ καθ' ἡμῶν ἐξενεχθεῖσας κατηγορίας, τοῦλάχιστον μίαν οἰκονομικὴν ἐξ αὐτῶν, καὶ μὴ πράξαντα τοῦτο, ἐλεγχθέντα δ' οὕτω κοινὸν ὕβριστὴν καὶ συκοφάντην, πρὸς ἄνθρωπον, νομίζοντα ὅτι μόνον

ὡς ξιφομάχος, οὐχὶ δὲ ὡς οἰκογενειάρχης ἔχει νὰ διεκδικήσῃ τὴν τιμὴν πρὸς ἄνθρωπον δειλὸν καὶ ἀνάρδρον, μὴ ἔχοντα τὸ θάρρος νὰ παράσχῃ τὴν προσήκουσαν ἱκανοποίησιν διὰ τὰς ἀγενεῖς αὐτοῦ ὕβρεις πρὸς ἄνθρωπον, λέγομεν, τοιοῦτον θεωροῦμεν ἀνάξιον ἡμῶν αὐτῶν νὰ ἔχωμεν οἰκονομικὴν συζήτησιν.

Συζητήσεις δὲ ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν γινόμεναι, ὅπως ἐννοεῖ αὐτὰς ὁ Ξεν. Κυριαζὴς, ἀρμόζουσιν εἰς μόνον τὰ πάντα γύναια, οὐχὶ δὲ εἰς ἄνδρας, ἔχοντας συνείδησιν τιμῆς καὶ καθήκοντος. Τούτου ἕνεκεν ἀποτρεπόμενοι σήμερον αὐτὸν καταλείπομεν εἰς τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν βδελυγμὸν παντὸς ἀνθρώπου, σεβομένου ἑαυτὸν. Βεβαίως σύμπασα ἡ Δοξίς, ἡ σεμνυνομένη ἐπὶ τοῖς γενναίοις φρονήμασι τῶν τέκνων αὐτῆς θὰ συγκαλύψῃ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰσχύνης, διότι τοιοῦτον βδελυρὸν ὃν ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς, θὰ παροργισθῇ ὅμως ἴσως ὑπολογιζομένη ὅτι ὁ ἀγεννὴς ἔλκει τὸ γένος ἐξ ἄλλης χώρας, ἐκ Κραββαίων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ἰουλίου 1883.

Ἀθ. Εὐταξίας.

ΟΙ ΛΕΟΝΤΕΣ

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Ραδλὲ καὶ ὁ συνταγματάρχης κ. Παρασκευαΐδης εἶχον ἀνοίξει ἀπὸ τῆς 5ης μ. μ. τὰς θύρας τῶν θηριοτροφείων τῶν εἰς τὰ ὁποῖα συνέρρυσαν γρονθοκοπούμενον κλωτσοκτυπούμενον δαγκάνοντες καὶ βρυχώμενοι ἀναριθμητοὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς λέοντες, λεοντάρες καὶ λεονταράκια, ὅπως μεταβῶσιν εἰς συνάντησιν τῶν ἐν Φαλήρῳ συναδελφῶν τῶν τοῦ συνταγματάρχου κ. Δανιήλ.

Πρὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Φαλήρῳ θεάτρου εἶχε τοποθετηθῇ ὁ σιδηρὸς κλωβὸς τῶν πέντε λεόντων ἔχων τὸ μέγεθος

— Τίνος λοιπὸν εἶναι ἡ ἄμαξα αὕτη;
— Δικὴ μου, δική μας.
Ἡ Ἐρριέττη διηύθυνε περὶ ἑαυτὴν τοὺς ἐξηκριωμένους ὀφθαλμοὺς τῆς.
— Ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ, ἐψιθύρισεν.
— Ἐν τούτοις εἶναι ἀπλούστατον, Ἐρριέττη, σὰς παραλαμβάνω μαζί μου.
— Μὲ παραλαμβάνετε; ποῦ νὰ μὲ φέρητε;
— Εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἐν Παρισίῳ.
— Ἐν Παρισίῳ! ἐπεφώνησεν. Ὁχι, ὄχι!
Καὶ ὡπισθοδρόμησεν ἀκόμη, ἐτοίμη νὰ φύγῃ.
Ὁ βαρὸνος ἐδράξατο τῆς χειρὸς τῆς.
Ἡ Ἐρριέττη ἔτρεμεν ὡς κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος.
— Πάτερ μου, ἔλεγεν ἡ νεᾶνις μετ' ἀποφασιστικοῦ τόνου, δὲν θὰ σᾶ; παρακολουθήσω, δὲν θ' ἀφίσω τὴν μητέρα μου.
Ὁ βαρὸνος ἐκτύπησε τὸν πόδα μετ' ἀνυπομονησίας, συνωφρυνθὴν καὶ λάμψας περικλυτὴ διηλθε διὰ τοῦ βλέμματός του.
— Τὴν μητέρα σου, πάντοτε τὴν μητέρα σου! εἶπε μετὰ πικρίας. Ἀ! ναί, δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ δικαίωμα ἐπὶ σοῦ;
Ἡ νεᾶνις ν' ἀπαλλάξῃ τὴν χεῖρά της, ἀλλ' ὁ βαρὸνος ἐκράτει αὐτὴν ἰσχυρῶς ὡς ἐν μαγγάνῳ, ὥστε ἡ νεᾶνις ἐξέβαλε κραυγὴν ὀδύνης.

Ὁ βαρὸνος ἐπ' ἀνέφερεν αὐτὴν βίᾳ πλησίον τῆς ἄμαξης.
— Δὲν θέλω, δὲν θέλω! ἐκραυγάζεν.
— Ἀλλὰ θέλω ἐγὼ, ἐγρύλλισεν ὁ βαρὸνος διὰ φωνῆς τραχείας.
— Ἐλεος, πάτερ μου, εἶπεν, ἔλεος, ἔλεος!
— Ἐρριέττη, θέλεις νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς;
— Ὁχι.
— Ὅ,τι δὲν πράττει τις ἐκούσιως, ἀπῆντησε μὲ συνεπιγμένους ὀδόντας, τὸ ἐπιτυχάνω ἐγὼ διὰ τῆς βίας.
Καὶ λαβὼν τὴν θυγατέρα του, ἥτις ἐκράζε σφαδάζουσα: Μῆτέρ μου, μῆτέρ μου— ἐρριψεν ἐντὸς τῆς ἄμαξης ἐν τῇ ἀμέσῳ ἔλαβε θέσιν πλησίον τῆς.
Οὐδεμία φωνὴ ἀπῆντησεν εἰς τὰς σπαρακτικὰς αὐτῆς κραυγὰς.
Ὁ ἡνίοχος ἐκλείσει τὴν θυρίδα, ἀνέβη ἐπὶ τῆς ἑδρας του καὶ ἐκτύπησε διὰ τοῦ μαστιγίου τοὺς ἵππους, αἵτινες ἀνέχωρσαν καλπάζοντες.
Ἡ Ἐρριέττη περιεστρέφετο σπασμωδικῶς ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου καὶ ἐξηκολούθει κραυγάζουσα:
— Μῆτέρ μου, μῆτέρ μου!
— Τώρα, κυρία βαρὸνη, σὰς κρατῶ, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ δεσπότης. ὅταν θὰ θελήσετε νὰ ἐπανίδετε τὴν θυγατέρα σας, θὰ μᾶς φέρετε τὴν συναινέσιν σας.

καὶ τὸ σχῆμα ἐνὸς βαγονίου μικροῦ διηρημένου εἰς τρία ἢ τέσσαρα χωρίσματα προωρισμένα διὰ κατοικίας τῶν ἀγρίων αἰχμαλώτων. Τὸ σιδηροῦν αὐτὸ βαγόνιον κεκαλυμμένον διὰ ξυλίνων ἐρυθροβαμμένων περιτειχισμάτων. ἐφ' ὧν εἶναι γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ θηριοτρόφου κ. Δανιὴλ, ἀποκαλύπτεται στιγμιαίως καὶ εἰς ὀλίγα λεπτά πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως.

Τὰ πλήθη τότε ὡς κύματα ἐξογκούμενα, κατ' ἀντίθεσιν τῆς γαληνιαίας θαλάσσης, εἰσποροῦν εἰς τὸν θεατρικὸν χώρον καὶ ἐν ὀλίγοις δευτερολέπτοις τὸν καταλαμβάνουσιν ὁλόκληρον, ἱστάμενα φοβερά καὶ ἀπειλητικά κατέναντι τῆς σιδηρᾶς φυλακῆς τῶν ἀγρίων ἐκείνων Σετεβάγιων, οἵτινες μὴ ἐννοοῦντες τὸν περὶ αὐτοὺς πρωτοφανῆ ἴσως θύρουδον, μένουσιν κεχνηότες πρὸ τοῦ σμήνους τῶν διπόδων, καὶ ἀρκοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναλειτουργοῦν καὶ θωπεύοντες τὰς ράχεις τῶν διὰ τῶν οὐρῶν τῶν. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ πολυάριθμος ἀγέλη οὐραγγοτάγκων, πολλοὶ τῶν ὁποίων διεγνώσθησαν ἐκ τοῦ εἶδους τῶν λωποδυτῶν, ἀνεργισθήσαν ἐκ τῆς μάνδρας τοῦ θεάτρου καὶ παρετήρουν μετὰ προσοχῆς τοὺς λέοντας, τοὺς θεατὰς καὶ τὰ θυλάκια.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονήσωμεν καὶ τὰ δύο ἄλλα θηρία ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων, ἅτινα προκύπτοντα ἀπὸ τῆς ὁπῆς τῆς ξυλίνης παράγγας τῶν ἐδίδον ἐδίδον εἰσιτήρια, μόλις δυνάμενα νὰ ἐπαρκέσουν δι' ὅλον τὸν πληθυσμὸν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἐξηκολούθουν δίδοντες οἱ ἀλιτήριοι καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν παραστάσεων, διὰ νὰ κάμουν ἀθώους τινὰς νὰ φωνάζουν κατὰ τὴν εἰσόδον τῶν εἰς τὸ θέατρον :

— Φόρα, φόρα, μπρὲ ἐμεῖς δὲν εἶδαμε τίποτε, κύριε Δανιὴλ.

Ἐν τούτοις ὁ συνταγματάρχης κύριος Δανιὴλ ἐξῆλθεν ἐνδεδυμένος σχοινοβατικὴν ἐνδυμασίαν ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ διψῶντος ἐκείνου δημοσίου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ αὐλον τῶν πέντε λεόντων—παρὰ πάντας τοὺς ἀναγράφοντας αὐτὸ νόμος ὡς ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον—κρατῶν μαστίγιον καὶ πολύκροτον ἀνά χεῖρας.

Φαντάζεσθε τὸ καρδιοχτύπι τῶν κυρίων Ἀθηναίων, ὅταν ἐναλλάξ ὁ κ. Δανιὴλ ἐθώπευε καὶ ἠπείλει, ἐφώρμει καὶ ὀπισθοχώρει, ἐπυροβόλει καὶ ἐμαστίγει τοὺς φοβεροὺς ἐκείνους μονάρχας τῶν φαράγγων καὶ τῶν δασῶν μὲ τὰς μακρὰς καὶ πυκνὰς αὐτῶν χαίτας ὡς πτερωτὰς περιεφαιλάς, μὲ τὴν ὠραίαν τῶν κεφαλῶν, μὲ τοὺς γαμψώνυχας αὐτῶν πόδας, μὲ τὴν στιβαρὰν ὡς βούνευρον οὐρὰν τῶν, καὶ μὲ τοὺς βροντώδεις αὐτῶν βρυχηθμούς!...

Καὶ καθὼς εἰς πᾶσαν πάλιν εἰς πάντα ἀγῶνα ἡ κοινὴ γνώμη μερίζεται ὑπὲρ ἑκατέρου τῶν παλαιστῶν οὕτω καὶ νῦν οἱ θεαταὶ εἶχον διαιρεθῆ εἰς Δανιηλικούς καὶ Λεορτιτικούς, διακρινομένους ἐκ τῶν ἐπιφωνημάτων καὶ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ Συνταγματάρχου ἢ τῶν λεόντων του.

Μετὰ παράστασιν μιστῆς ὥρας ὁ Δανιὴλ καὶ οἱ λέοντες ἀπεσύρθησαν ἀντικατασταθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀρίφ καὶ τῆς Ριζέιρο, νέας θηριομάχου κατὰ τῆς μουσικῆς καὶ δαμαστρίας ὅλων τῶν κανόνων τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς καλλιθεσίας. Νέα λοιπὸν εἰσιτήρια καὶ νέαι ἀφαιμάξεις θυλακίων καὶ νέαι εἰσοδοὶ καὶ νέαι εἰσορμησεις, καὶ ὅλα αὐτὰ

χάρει τῇ πολυμηχανίᾳ καὶ τῇ ἀδδπραγίᾳ τοῦ μεγαθηρίου σιδηροδρόμου καὶ τῶν ἀχορτάστων αὐτοῦ κυρίων κροκοδείλων.

Βρέστον.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς, ὥρα 3 μ. μ. ὁ ράπτης Ἀντ. Κατσιλίδας, Ἀθηναῖος ἀπεπειράθη νὰ προσβάλλῃ γυναικὰ τινὰ πάροικον αὐτῷ ἔγγαμον, ταύτης ὁ ἀδελφὸς μαθὼν τὴν ὕβριν ἀπέτεινε παρατηρήσεις πρὸς τὸν προσβολέα, ὅστις θρασυτάτος ὢν ἦλθεν εἰς ἐριδας καὶ εἰς ρῆξιν πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς ὑπ' αὐτοῦ προσβληθείσης καὶ ἐξαγαγὼν μάχαιραν καὶ πολύκροτον καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης ἐτραυματίσεν εἰς τὸ ὠτίον τὸν σύζυγον τῆς γυναικὸς, ἥς τὴν τιμὴν ἐπεβουλεύθη, διὰ δὲ τοῦ πολυκρότου πυροβολήσας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς ἐπλήγωσε κατὰ τὸν μηρὸν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μητέρα. Ὁ δράστης συνελήφθη παρὰ τοῦ ὑπαστυνόμενου τοῦ Γ' τμήματος καὶ ἐνεργεῖται ἡ δέουσα ἀνάκρισις.

— Γυνὴ τις ἔγγαμος πεντηκοντούτης περίπου ἐν τῇ συνουσίᾳ τῆς Πλάκας ἐρεθισθεῖσα μετὰ τῶν οἰκείων τῆς ἐλαβε πρὸς πείσμα χθὲς τὸ ἐσπέρας δηλητήριον ἀρσενικὸν ἐκ ψυμμιθίου ἵνα δηλητηριασθῇ ἵατρός τις ἔδωκεν αὐτῇ φάρμακα ἐμετικά καὶ τὴν ἔσωσεν ἐκ τοῦ κινδύνου ἐπιληφθεῖσαν εὐθὺς τῶν οἰκιακῶν τῆς ἔργων.

— Καρραγωγέας τις τὴν 11 ὥραν τῆς μεσημβρίας χθὲς τρέχων ἀπὸ ρυθῆρος κατὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων καὶ καταδιωκόμενος ἀπὸ ἐνὸς κλητῆρος καὶ ἐνὸς χαροφύλακος παρέσυρε τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἱστάμενον Σπ. Καρποδιὰν ἐργάτην καὶ ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ προσώπου.

— Χθὲς τὴν 10 1/2 τῆς ἐσπέρας ὥραν οἱ ἀδελφοὶ Μιχαὴλ καὶ Στέφανος Κόρωνοι ἐπιπλοποιοὶ ἐνεκὲν ἰδιαιτέρου λογαρισμοῦ ἦλθον εἰς λογομαχίαν ἐνεκα τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ἐρεθισθεὶς παρέλαβεν μίαν ὁκᾶν πετρελαίου καὶ ἔβαλε πῦρ ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρεῶς παρὰ τὴν πύλιν τῆς ἀγορᾶς καταστήματός του ἵνα τὸ καύσῃ. Σπεύσας ὁ ἀστυνομικὸς κλητὴρ Ν. Πλιμένος καὶ θρασύας τὴν θύραν διὰ λακτισμάτων εἰσῆλθεν ἐς αὐτῷ μετὰ πολιτῶν καὶ κατέπαυσε τὸ πῦρ ἄνευ ζημίας τινός. Ὁ δράστης ἀπέδρα ἀφ' ἐσπέρας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ τοῦ σήμερον ἀποπλεύσαντος γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου.

— Χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐν Φαλήρῳ, ἐν μέτρῳ τοῦ συνωθουμένου πλήθους ἐθεάθη ὁ γνωστὸς ὡς πολλὰς λωποδυσίας διαπράξας Γεώργιος Λουπέτης ἢ Πιτρινάκης, ὅστις φεύγων δρομαίως καὶ καταδιωχθεὶς συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος τῆς Διευθύνσεως Δ. Καρατζᾶ καὶ τοῦ πολίτου Δ. Μπουγράκου. Οὗτος θεωρεῖται ὡς ὑποπτος δράστης τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν γενομένης κλοπῆς χρυσοῦ ὥρολογίου μιᾶς κυρίας.

— Χθὲς τὴν ἐσπέραν περὶ ὥραν 7 ὁ Κων. Ρόζης γεωργοκτηματίας Ἀθηναῖος διευθυνόμενος εἰς τὴν ἐν Βατραχονησίῳ οἰκίαν του καὶ διερχόμενος τὴν ὁδὸν τῶν Παρλισισίων ἐτύγγανε ἐφιππος ἐξ ἀπροσεξίας του δὲ ἐξεπυροκρότησε τὸ ὅποιον ἔφερεν ὅπλον τὰ δὲ βλήματα χονδρὰ σκάγια προσέβαλον κατὰ τὸν ἄριστον βραχίονα καὶ τὸν θώρακα τὸν μικρέμπορον Εὐάγγελον Ἰωάννου ἐκ Λαρίσσης καὶ ἐτραυματίσαν αὐτὸν ἐπικινδύνως. Ὁ ἀστυνομικὸς ἱατρός κ. Σίσυφος παρέσχε τὰς πρώτας βοήθειας εἰς τὸν τραυματισθέντα μετενεχθέντα διὰ τῆς ἀμάξης τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων κ. Σούτσου προσενεγκόντα αὐτὴν προθύμως ἐπὶ τούτῳ, εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὁ δράστης συνελήφθη παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου Ἀθ. Μαρτάκου.